

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

man ikke med sikkerhed kan vide, hvilken holdning dette ting har til gennemførelsen af de betingelser, regeringen opstillede. Vi håber naturligvis, når vi får fremsat vores lovforslag, sådan som det også er indeholdt i det dagsordensforslag, hr. Erik Holst har fremsat, at vi da vil få flertal, men der kan ikke herske tvivl om den klarhed, der skal være om, at vi har ønsket, at det skal afgøres her i dette folketing, og at det skal være en dansk afgørelse, og at vi har fået de andres indforståelse hermed.

Jeg havde selvfølgelig gerne set, at jeg med det samme under forhandlingerne kunne meddele, at der var et klart flertal for disse særlige forbehold, regeringen ønsker, nemlig fastholdelsen af et obligatorisk dobbeltmandat, og at vi holder valgene sammen med vore nationalvalg.

Vi er indstillet på, så snart konventionsudkastet er vedtaget i Ministerrådet, at udarbejde lovforslag til gennemførelse af de danske valg.

Jeg kan fortsat ikke erklære mig enig i hr. Jørgen Juniors opfattelse af EF's politik over for u-landene. Jeg finder, at fremskridtpartiets holdning på dette område er helt i strid med det, der hidtil har været dansk u-landspolitik, og som jeg fortsat mener må være dansk u-landspolitik. Jeg er selvfølgelig kun tilfreds med, at EF har anlagt synspunkter, der er i overensstemmelse med den u-landspolitik, som Danmark har ført, da vi førte bilateral støttepolitik over for u-landene alene og i hvert fald ikke gennemførte det via EF. EF's u-landspolitik har fulgt de progressive linjer, vi er tilhængere af, noget, tidligere modstandere af EF havde frygtet man ikke ville, men det er klart, at hvis man fra fremskridtpartiets side er modstander af dansk u-landspolitik, så må man også være modstander af den EF-politik, der føres i overensstemmelse med de danske synspunkter.

Til hr. Hilmar Baunsgaard vil jeg gerne sige, at jeg godt har bemærket, at hr. Hilmar Baunsgaard på de radikales vegne tilrådede regeringen at få udsat spørgsmålet om de direkte valg, sådan at man ventede med at tage stilling, til forskellige forhold havde ændret sig i EF. Jeg må sige,

at jeg har heller ikke opfattet det helt så bastant, som hr. Hilmar Baunsgaard i dag nu siger, at hans opfattelse er af sammenhængen mellem de nationale støtteordninger i de forskellige lande og vores tilslutning til det direkte valg, men jeg havde godt forstået, at det var noget i den retning, hr. Hilmar Baunsgaard ønskede sig.

Jeg mener imidlertid, at hr. Hilmar Baunsgaard gør sig skyldig i én fejltagelse i denne henseende, nemlig at vi på den måde kunne komme til at lægge os på linje med englænderne. Det er ikke tilfældet. Vi havde gerne set, at man kunne have ført en fælles politik med englænderne, at man kunne have drøftet, om vi kunne have fundet forskellige fælles holdninger, men englænderne har desværre ikke den holdning, som vi har, til substansen. De har tværtimod erklæret, at de er fuldt ud enige i, at man bør gennemføre direkte valg så hurtigt som overhovedet muligt, og de vil ikke knytte nogen som helst forbehold i øvrigt inden for EF, men kun erklære, at de har nogle tekniske vanskeligheder selv ved at få disse love gennemført.

Jeg tør ikke sige, hvor store vore tekniske vanskeligheder vil blive; så vidt man kan bedømme det i indenrigsministeriet og i vores eget ministerium, skulle det være gør ligt at gennemføre danske valglove og få opbygget en dansk valgordning, sådan at man også kan afholde valget i 1978, hvis vi skal have valg i 1978. Men englænderne hævder, at det er langt fra sikkert, de kan gøre det, selv om de har den bedste vilje til det, så de vil altså ikke støtte, at man trækker gennemførelsen af de direkte valg for at opnå noget andet. De synes tværtimod, at direkte valg så hurtigt som muligt er et gode. Sådan lægger de det op.

Det ville altså medføre, hvis vi havde fulgt hr. Hilmar Baunsgaards holdning, at så skulle Danmark alene have blokeret indførelse af direkte valg og prøvet at presse andre lande til at give på andre områder. Vi skulle altså have blokeret, at de kunne afholde det, de ønsker, i alle de otte andre lande, og det har vi ikke ment at der var rimelighed i. Det har vi ikke kunnet beslutte os til at gøre, for det ville af andre blive opfattet som åbenbart urimeligt, også af englænderne.

Jeg tror ikke, som hr. Hilmar Baunsgaard